

(rozhovor s členy kapely Panelákoví fotři)

Nejprve velmi stručná historie: V roce 1981 založil Jirka Kyncl na autobusové zastávce u Neratovic kapelu s názvem **PF 81**. Šel čas a kapela prodělala řadu personálních i repertoárových změn. V roce 1984 přišel do kapely Jirka Šámal a v repertoáru začínají převládat srandistické písně. V roce 1985 přichází do kapely Jarda Budil. V roce 1990 hraje **PF**

v Plzni na Portě před Barel Rockem a po nich hraje Nadoraz. V roce 1997 začíná v kapele hrát Zdeněk Vidlák. V roce 1999 nabývá zkratka PF slovní podoby

Panelákoví fotři

. V listopadu 2004 odchází z kapely Jirka Šámal a přichází Michal Knébl a 13. ledna 2005 hrají Panelákoví fotři poprvé v klubu Pod Vesuvem v Karlíně v sestavě: Jirka Tatra Kyncl, dvoukrká kytara a vedoucí orchestru, Jarda Heavy Budil, klávesy plus další jím vytvořené nástroje, zejména Ludvík pátý, Zdeněk Paganini Vidlák, zejména housle a banjo a Michal Kombajn Knébl, housle s spousta dalších nástrojů, zejména dvoumetrový plech.

Panelákové fotry jsem poprvé slyšel v Balbínově poetické hospůdce jako hosty Krychle Michala Knébla. Podruhé jsem je slyšel na pražském kole letošní Zahrady v Divadle za plotem. Jak známo Fotři postupují na Zahradu. Nezbylo mi nic jiného než se

Pánové ve slušivých kostýmcích...

foto: Tomáš Pohl ©

potkat potřetí s rozhodnutím si s Fotry popovídat. Ta chvíle přišla po představení v klubu Kocour na Proseku ve čtvrtek 19.května 2005. A tak jsme si s kamarádem Cimburou v malé šatně s Panelákovými fotry povídali. Prosím jen, abyste si přimysleli ještě smích Jardy Budila a Cimbury (znalci vědí).

Zkratky pro jednotlivé členy kapely:

Panelákoví fotři: Clovek má smích na to, aby překonal smutek

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 10 Červen 2005 03:00

Jirka Tatra Kyncl (JTK)
Zdeněk Paganini Vidlák (ZPV)
Michal Kombajn Knébl (MKK)

Jak se z kapely PF narodili Panelákoví fotři?

JTK: Dešifrovali jsme se po Velké listopadové revoluci jako Proti Fšem (PF), nicméně jak píšeme ve svých propagačních materiálech, vzhledem k celkové zchátralosti a věku souboru nám přišel příhodný název Panelákoví fotři. Nechci se chlubit, ale vymyslel jsem to já, ale neméně důležitý je, že mi to schválila žena.

Bydlíte všichni v paneláku nebo je název kapely pouze pracovní?

JTK: My jsem skutečnosti v době, kdy jsme přecházeli z Proti Fšem na Panelákové fotry, nejenže bydleli všichni v paneláku, ale dokonce jsme bydleli v okruhu stopadesáti metrů v Letňanech, takže to naprosto fungovalo. Pak přišel Zdeněk Vidlák, který bydlel na Jižním městě. V současné době je to tak nějak napůl, protože my se Zdeňkem pořád v paneláku žijeme, Jarda Budil tam bydlí oficiálně, ale pracuje hlavně v dílně, která je kousek za Prahou. Akorát Knébl nám z toho trochu vybočil, protože sice bydlí v nájemním domě, ale panelák to přímo není.

Kde jste přišli k vašim kostýmům, zejména k teplákům?

JTK: Prohrabali jsme ze začátku všechny skříně. Fakt je, že jsem ze začátku měl moc hezký tepláky, ale pak jsem našel ty s těma dostatečnějma dírama a některý další díry vznikly spontánně při rychlém prchání z vystoupení a myslíme si, že to k nám patří. Zrovna tak k nám patří vestičky, který nosíme. Bojovali jsme s nima odvážně ještě za totality, protože byla lehká odvaha mít vestičku s Rolling Stones a s Leninem zároveň.

Michale, jak ses dostal do kapely?

Panelákoví fotri: Clovek má smích na to, aby překonal smutek

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 10 Červen 2005 03:00

MKK: Mně hodil v podstatě lano Zdeněk Vidlák, protože jeden z členů kapely onemocněl a já ho nějakým způsobem nahradil. Spíš se zeptej Zdeňka, jak přišel na to, že já jsem ten pravej na tento post?

Zdeňku, mám se tě zeptat, jak jsi přišel na Michala?

ZPV: Já jsem ho potkal při svých písničkářských pokusech a pak jsme se potkali ještě s Jirkou Kynclem a přišel na to vlastně Jirka, protože je kapelník. Řekl mi, ať Michala pozvu. Nevěděl jsem, zda Michal bude chtít, ale von je takovej šílenec, že do toho šel.

Jirko, proč má Michal bílý tepláky, když všichni máte modrý?

JTK: Přiznám se, že na to nemám legrační odpověď, prostě to tak vzniklo. Je strašnej bordelář, pořád si mění kostýmy a není to ustálený, protože s náma hraje jen půl roku. Předpokládám, že k tý modrý barvě taky někdy dojde.

Michale, co ty na to, proč máš bílý tepláky? □□□□□□□□□□□□

MKK: Protože mě slušej. A Cimbura mě chválí za velké pohlaví, které v nich vynikne.

No, to budou čtenářky rády. Jirko, kdo z kapely skládá a aranžuje ?

JTK: Teď zcela vážně. Jsme skupina složená ze samých individualit. Všichni, jak tady jsme, zkoušíme hrát ještě v jiných hudebních tělesech nebo si děláme písničky sami pro sebe. Asi nejznámější z nás, ačkoli jsem to ani neušil, je asi Knébl, ale u nás je ale buzerován jako každý jiný řadový člen skupiny. Jinak pravidelně vystupuje Zdeněk Vidlák, coby písničkář, Jarda

Kytarová část Panelákových fotrů

foto: Tomáš Pohl ©

Budil si každý Velikonoce, je to takovej jeho fetiš, natočí jedno cédéčko ve svém undergroundu a já jsem ve svých dvaapadesáti letech udělal svou písničkářskou premiéru, ale zároveň to bude asi i derniéra. Jo a k tomu tvoření. Máme několik způsobů. Někdy je to tak, že někdo písničku přinese a nějakým způsobem se mu znetvoří a jindy je to taková metoda, že písničku tvoříme na zkoušce od začátku do konce, všichni čtyři dohromady, text i muziku. Zjistili jsme, že takhle vznikají při trošce kompromisu ty největší ptákoviny a nejlepší věci vůbec. Není to tedy asi moc efektivní, protože to asi tak desetkrát předěláváme, ale je to naše metoda. Nejvíce aranží dělá Jarda Heavy Budil, kterej taky vyrábí nejvíc nověch nástrojů - například Ludvíka Pátého nebo elektrické pahousle.

Kolik máte písniček, které se dají hrát na koncertu?

ZPV: Prakticky žádnou.

JTK: Ano, Zdeněk křičí, že žádnou, ale není to úplně pravda, protože máme přes čtyřicet písniček. Jiná věc je, že v současné době zaučujeme Michala a zároveň s ním už tvoříme nové věci. Dneska jste slyšeli dvě věci, který vznikly už společně s Michalem. Na jeho popud byl ukraden plech pro píseň Plechová vrána z Jardovy klempířské dílny a nakonec i Lednice je tak trošku "knéblovina", takže je to takovej krásnej kamínek do mozaiky. Ještě se snažíme Michala doučit do těch čtyřiceti a zatím jsme někde v půlce, takže do důchodu máme co dělat.

Michale, řekni, jak tě vyhazovali s plechem?

MKK: My s sebou taháme obrovský množství věcí, ono se to nezdá, ale na poslední vystoupení jsem měl sepsáno čtyřicet věcí, písňalku, housle, plech, helmu, brejle, krtka a hadr na hlavu a na podlahu a další. A když jsem vytáhnul ten dvoumetrovej plech, tak mi řekli, že jsem hovado a kdo to bude tahat a vyhodili mě. Já jsem řekl, kluci, na to se dá hrát a klepal jsem s tím. A když jsem začal mňoukat, tak Budilovi to sedlo, skočil k varhanům řekl: to je cis ? Jak přemejšlel, co to vlastně je a bral ty akordy, tak se vylíhla taková ta muzika z Marsu a přišel jen text "na plech už jsem sežranej" a bylo.

Michale, přinášíš do kapely nějaké vlastní skladby?

MKK: Jo, já už jsem něco přines, ale říkají mi: Jen přines píseň, jakou chceš a připrav se, že ti jí zmastíme až budeš brečet a budeš nasranej. To se prej beze srandy mnohokrát stalo Vidlákovi, že něco přines, text mu upravili, pak mu upravili melodii a na konci nevěděl, co to vlastně je. Už jsem tam jednu píseň přines, takovou něžnou, ale je to na nervy. Jarda začal mydlit do varhan, pustil tam Ludvíka. Drásá to srdce a nakonec zjistím, že vlastně proč ne.

Co připravujete na Zahradu?

JTK: Jednak tam budou písničky, kvůli kterejm jsme postoupili, což je třeba Procesor a protože budeme soutěžit na Zahradě o Krtka, tak písnež Zahrada a Krtek. Ty vznikly mimochodem úplně mimo, ale nakonec se hoděj.

Nemáte občas touhu se zahrát i něco vážnýho?

JTK: Je pravda, že ve svých začátcích do doby tak před pěti nebo šesti léty jsem se drželi Samsona Lenka, kterej prohlašoval, že není možný hrát celej večer ptákoviny, protože lidi se nenajedí, protože maj furt otevřenou hubu a nezkousnou. Tak jsme občas hráli normální písničky, ale časem se nám nashromáždilo těch ptákovin tolik a z takovejch různějch stylů, že jsme ty normální vyhodili. Ty normální písničky si necháváme někde na jinde, protože já například se Zdeňkem Vidlákem hraju ve skupině Šuplík, kde hrajeme občas i vážnější písničky. Jarda si taky dá na svý cédéčka normálnější písničky a Michal nevím, protože je to takovej magor, že snad nic normálního nemá. Takže normálního tam není vůbec nic, ale ty srandy jsou tak různorodý, že to ani nevadí.

MKK: Jak ses ptal, jestli tam je něco vážnýho, já myslím, že ta poslední píseň, která je smontovaná z Domu u vycházejícího slunce a Podmoskevských večerů, mi připadá hrozně vážná. Je to v podstatě náš život, protože celej život jsme se potáceli mezi Podmoskevskějma večerama a bigbitem, kterej jsme chtěli. Trvalo to tak dlouho až, jak praví píseň, holky začaly nám vykat a nechtěj intimně se stýkat. Je to vlastně smutný a generační výpověď. Já jsem se vždycky smál generační výpovědi dvacetiletějch, který jsou nasraný a občas jim to s ženskou nevyjde, ale tohle je ta naše generační výpověď. Člověk má smích na to, aby překonával smutek. Je to současně smutná píseň i hrozně srandovní.

Panelákoví fotri: Clovek má smích na to, aby překonal smutek

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 10 Červen 2005 03:00

Takže , díky a na Zahradě zlomte vaz.